

Kapolcson hazánk domborzati makettja, benne a híres épületekkel

Országpark a Malompartnál

Felkapaszkodunk a nagyszínpaddal szemközti lelátóra, amelynek tetejéről elénk tárul az ország atlaszokból ismert képe. Közben a zalaegerszegi kisiskolások csoportja úgy nyargal át a határokon, mint egykor eleink tehették, csak a ló hiányzik alóluk. Ricsajozva kergetik egymást, mígnem egy kislány ledermedve felkiált: „Nézzétek, az a mi városunk!” A tulajdonos mellett áll, s a pillanat mosolyt csal az arcára. Halkan, talán nem is hozzám szólva mondja: „Látod, ezért éri meg csinálni!”

Zalaegerszegi iskolások a Parlamenttel ismerkednek KapolcsonFotó: Kertész Gábor

Fotós kollégámmal a Balaton-felvidék hegyes völgyes tájain át haladunk Kapolcs felé. A festői táj és a különleges mikroklíma lehet az oka, hogy már a rómaiak idején kedvelt volt ez a vidék. A falut átszelő Kossuth Lajos út végén, bal kézről gondozott parkoló várt. Mellette elkerített játszótéren falubeli kismamák és gyermekeik időznek a péntek délutáni verőfényben. Princz György, aki már megérkezésünkkel figyelmeztet, hogy őt csak tegezni lehet, az apró patak fölött átívelő hidacska mellett álldogál.

„Valaha vízimalom működött itt, aztán valamiért magára hagyták és teljesen lerobbant” – kezd a Malompart történetébe, miközben hűsítőket kortyoljuk az étterem teraszán. Cége a kilencvenes évek közepe-végén jutott hozzá a félhektáros ingatlanhoz, amit aztán rendbe hoztak, és a házban étterem nyílt. Mellette egy színpad magasodik lelátóival az épület és a falu fölé. „Az az ötletünk támadt, hogy ha már úgy is itt van, teret kéne engedni a környékelieknek. Sok erre az öntevékeny kör – táncosok, énekesek, művészek” – folytatja, majd karon ragad minket, és sétára invitál.

Fák alatt bóklászunk. Négy évvel ezelőtt kezdődött itt a nagyipar, szól a történet folytatása. A korábban csak időszakosan működő fesztiválközpont azóta egész évben nyitva van, és a legszerényebb becslések szerint is 70 ezer látogatót, köztük sok külföldit is fogadott. Ötven kilométeres körben nincs ilyen hely – büszkélkedik Princz.

Hirtelen mintha a Bakony kicsinyített mása tűnne fel előttünk, és csakugyan! Házigazdánk büszkén húzza ki magát, leesett állunkat látva. „Ez a mi Országparkunk!” – jelenti be diadalmasan és körbemutat. Mikor feltesszük a kérdést, honnan az ötlet, láthatóan zavarba jön, majd bajsza alatt mosolyogva annyit mond: „Sokat agyaltunk, és ez jutott eszünkbe.” Körülöttünk Magyarország domborzati makettje foglal helyet, benne híres épületek kicsiny másával. A hegyek azokból a kövekből épültek, mint a valóságban, a Balatonban is a tó vize hömpölyög. „Szombatonként kéz- és iparművespiac van a parkolóban. Rendezvényeket is folyamatosan tartunk. A fűthető sátorban, amely az épület mellett áll, pedig télen is össze lehet jönni. Az étteremben – híres magyar fogásokat és házi specialitásokat adnak – nemrég egy kemencét is építettünk” – árad felénk az információ.

Az ország domborzatának mása, benne a folyókkal és a Balatonnal s a sok-sok miniatűr épülettel a látogatók kedvencévé vált. Külföldiek és hazai látogatók egyaránt nagy örömmel járják végig az országot, s tehetik mindezt percek alatt.

Nagy Áron